

— **Proposició de llei d'horaris comercials i de terminades activitats de promoció**

Tram. 202-00026/10

Presentació

Grup Parlamentari de Convergència i Unió, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya
Reg. 4664 i 5101 / Admissió a tràmit:
Mesa del Parlament, 05.03.2013

A LA MESA DEL PARLAMENT

Jordi Turull i Negre, portaveu del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, Marta Rovira i Vergés, portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, d'acord amb el que estableix l'article 100.b del Reglament del Parlament, presenten la proposició de llei d'horaris comercials i determinades activitats de promoció acompanyada de la documentació següent:

ANTECEDENTS

1. NECESSITAT I OBJECTE DE LA PROPOSICIÓ DE LLEI

Catalunya, per motius històrics i socioeconòmics, disposa d'un model de comerç amb singularitat pròpia que cal preservar.

Alhora, l'activitat comercial es caracteritza pel seu dinamisme. Un dinamisme que fa que en un entorn canviant sigui necessària una adaptació a les noves circumstàncies, exigències socials i econòmiques, especialment en moments de difícil conjuntura econòmica en que cal prestar especial atenció a les petites i mitjanes empreses i als autònoms.

L'objecte d'aquesta proposició és adaptar el nostre sector comercial al nou context per tal de preservar-lo i donar resposta al sector equilibrant-ho a les necessitats socials, econòmiques i territorials.

2. NORMATIVA AFECTADA

– Decret legislatiu 1/1993, de 9 de març, sobre comerç interior, pel qual s'aprova la refosa en un text únic dels preceptes de la Llei 1/1983, de 18 de febrer, i la Llei 23/1991, de 29 de novembre.

– Decret llei 4/2012, del 30 d'octubre, de mesures en matèria d'horaris comercials i determinades activitats de promoció

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Aquesta Llei vol preservar el model comercial català, el dret dels treballadors autònoms i assalariats del comerç a la conciliació de la vida laboral i familiar, el dret dels ciutadans a disposar d'una oferta diversificada en un entorn de proximitat i, en tant que consumi-

dors, a disposar de referències clares i veraces sobre les característiques i la procedència dels productes que els són oferts en rebaixes o en venda «outlet».

El comerç urbà de proximitat es caracteritza per l'equilibri entre els diferents formats del comerç detallista sobre la base d'una important presència de la petita i mitjana empresa comercial en el teixit urbà i exerceix una funció social molt important.

D'una banda, el comerç urbà de proximitat és un element essencial en la configuració del territori i de la fesomia dels pobles, les ciutats i els barris de Catalunya. De l'altra, garanteix el proveïment de les persones amb especial atenció a aquelles que, per edat o per altres circumstàncies, tenen dificultats de mobilitat.

Així doncs el comerç urbà de proximitat constitueix un dels màxims exponents del nostre estil de vida i esdevé l'eix vertebrador de les nostres ciutats. Les fa més humanes, més relacionals. Les preserva de la desertització i les fa més segures.

El comerç urbà de proximitat, integrat majoritàriament per empreses petites i mitjanes, compleix també una funció econòmica important, atès que és font de treball autònom i garantia de la redistribució de la renda que genera l'activitat comercial.

En aquest context, la regulació dels horaris comercials i la preservació de la claredat i la transparència en les activitats de promoció de vendes es fonamenten en la voluntat de protecció de l'entorn urbà i dels consumidors, que són objectius expressament reconeguts com a raons imperioses d'interès general per la jurisprudència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea i per la Directiva 2006/123, de serveis en el mercat interior.

Adicionalment, cal remarcar la importància de la regulació dels horaris comercials per a la conciliació de la vida laboral i familiar de les prop de les persones que treballen en el comerç al detall. En aquest sentit, cal recordar que la Resolució del Parlament Europeu del 12 de desembre de 1996, sobre el treball dominical, demanava als estats membres que prestessin l'atenció deguda a les tradicions culturals, socials i religioses i també a les necessitats familiars dels ciutadans, i que reconeguessin el caràcter especial del diumenge com a dia de descans. En aquest sentit, els demanava que ajustessin la normativa d'obertura dels comerços a la normativa sobre temps de treball del personal treballador assalariat pel que fa al dit descans dominical.

El Parlament de Catalunya ha d'exercir les competències que els atorga l'Estatut d'autonomia en matèria de comerç interior i, per tant, han d'adoptar les mesures d'ordenació necessàries per preservar el comerç català i els drets de les treballadores i els treballadors del sector. Com a país, no ens podem permetre els efectes irreparables de la manca d'una regulació adequada en les matèries que aborda aquesta llei.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari de Convergència i Unió i el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya presenten la següent:

PROPOSICIÓ DE LLEI

TÍTOL PRIMER. REGULACIÓ DELS HORARIS COMERCIALS

ARTICLE 1. HORARI GENERAL

1.1. Els establiments comercials poden establir lliurement l'horari de la seva activitat, sens perjudici de la legislació laboral.

1.2. No obstant això, els establiments comercials de venda al públic de mercaderies podran establir l'horari comercial de la seva activitat tenint en compte el següent:

a) Els establiments comercials no poden romandre oberts, ni realitzar cap activitat de venda entre les 22 h i les 7 h. Els dies 24 i 31 de desembre han d'avançar el seu horari de tancament a les 20 h.

b) El nombre màxim d'hores diàries en què els establiments comercials poden romandre oberts és de dotze, tant per als dies feiners com per als festius autoritzats.

c) El nombre de diumenges i festius en què poden romandre oberts els establiments és de vuit l'any en total.

d) Els establiments comercials han de romandre tancats amb caràcter general els dies 1 i 6 de gener, Diumenge i Dilluns de Pasqua, 1 de maig, 24 de juny, 11 de setembre i 25 i 26 de desembre. També han de romandre tancats el dia 23 de juny quan s'escaigui en diumenge.

1.3. Els comerciants, dins el marc establert en l'apartat 2, poden fixar lliurement la distribució de l'horari general durant els dies feiners de la setmana, i també l'horari corresponent als diumenges i festius d'activitat autoritzada.

1.4. La Direcció General de Comerç pot autoritzar la modificació de la franja horària establerta per la lletra a) de l'apartat 2 per als establiments situats en una zona determinada o per a tot un terme municipal, amb la sol·licitud motivada prèvia de l'ajuntament corresponent, que ha d'aportar la delimitació de la zona afectada, si s'escau, i informe del Consell Comarcal, sempre que la modificació no comporti increment dels temps setmanal autoritzat d'obertura en dies feiners.

Els ajuntaments poden sol·licitar modificacions a l'horari comercial general en un màxim de quatre ocasions l'any. Cada modificació podrà incloure un canvi en l'horari comercial per a un màxim de dos dies feiners consecutius.

ARTICLE 2. SUPÒSITS D'EXCLUSIÓ DE L'HORARI COMERCIAL GENERAL

2.1. Les limitacions a què es refereix l'article 1 no afecten els casos següents:

a) Els establiments dedicats essencialment a la venda de productes de pastisseria, rebosteria, xurreria, pa, plats preparats, premsa, flors i plantes, i les anomenades botigues de conveniència.

b) Els establiments instal·lats en punts fronterers i els que només són accessibles des de l'interior de les estacions i mitjans de transport terrestre, marítim i aeri.

c) La venda de combustibles i carburants, sense que aquesta excepció abasti els establiments comercials annexos a les gasolineres llevat que es limitin, essencialment, a la venda de recanvis i altres productes complementaris de l'automoció.

d) Els establiments situats en municipis turístics d'acord amb el que estableix l'article 3.

e) Els establiments situats en l'entorn immediat dels mercats de marxants poden obrir durant el mateix horari en què es faci el mercat.

Els ajuntaments, amb la delimitació prèvia de l'àrea corresponent, poden autoritzar l'obertura d'aquests establiments i l'autorització acordada s'ha de comunicar a la Direcció General de Comerç.

f) Les farmàcies, que es regeixen per la seva normativa específica.

g) Els establiments comercials integrats en recintes d'affluència turística, com ara museus, exposicions, monuments, centres recreatius turístics, parcs d'atraccions o temàtics, als quals hi estan directament vinculats pel producte comercialitzat.

h) Els establiments comercials integrats en establiments hotelers sempre que l'activitat que s'hi dugui a terme tingui caràcter permanent i no s'hi pugui accedir directament des del carrer. No s'inclouen en aquest supòsit les activitats comercials ocasionals fetes en sales d'hotels, de restaurants, recintes firals i similars habilitats a aquest efecte, que es regeixen pel que estableix l'article 1.

i) Els establiments comercials, de venda personalitzada o en règim d'autoservei, els titulars dels quals són petites o mitjanes empreses, que no pertanyin a grups o cadenes de distribució ni operin sota el mateix nom comercial, sempre que la superfície de venda no superi els 150 m² i tinguin una oferta orientada essencialment a productes de compra quotidiana d'alimentació.

j) Els establiments comercials, de venda personalitzada o en règim d'autoservei dels quals són titulars petites o mitjanes empreses, que no pertanyin a grups o cadenes de distribució ni operin sota el mateix nom comercial, situats en municipis de menys de 5.000 habitants, sempre que la seva superfície de venda no su-

peri els 150 m², amb autorització prèvia del Ple municipal i la comunicació de l'Ajuntament a la Direcció General de Comerç.

k) Els establiments dedicats essencialment i de manera habitual a la venda de productes pirotècnics poden romandre oberts al públic, a més dels dies feiners, tots els diumenges i festius del mes de juny durant un màxim de dotze hores dins la franja horària compresa entre les 7 h i les 22 h.

l) Els establiments comercials dedicats essencialment a la venda de productes culturals o de lleure, amb una superfície de venda que no superi els 300 m², dels quals siguin titulars petites o mitjanes empreses, que no pertanyin a grups o cadenes de distribució ni operin sota el mateix nom comercial.

Mitjançant una Ordre del conseller competent en matèria de comerç s'ha d'establir la relació d'activitats comercials i els requisits per l'aplicació d'aquesta excepció.

2.2. Als efectes del que estableix aquest títol, s'entén per botiga de conveniència l'establiment comercial la superfície de venda del qual no supera els 500 metres quadrats i que distribueix l'oferta de manera similar entre tots i cadascun dels grups d'articles següents: llibres, diaris i revistes; productes d'alimentació; discos i vídeos; joguines, regals i articles diversos. Aquests establiments han de romandre oberts al públic, com a mínim, divuit hores al dia durant tot l'any, llevat del que s'estableix al punt 3 del present article.

2.3. Els establiments situats en municipis turístics, les botigues de conveniència i els establiments als quals fan referència les lletres i) i l) del punt 1 d'aquest article han d'avançar també el seu horari de tancament a les 20 hores els dies 24 i 31 de desembre, i han de romandre tancats els dies 1 de gener i 25 de desembre.

2.4. Per raons d'ordre públic, els ajuntaments poden acordar l'obligatorietat de tancament en horari nocturn d'establiments que pretenguin acollir-se a qualsevol de les causes d'exclusió de l'horari general establertes en aquest article, amb la corresponent comunicació a la Direcció General de Comerç.

ARTICLE 3. DETERMINACIÓ DELS MUNICIPIS TURÍSTICS

3.1. Als efectes del que estableix la present Llei, s'entén per municipi turístic, el municipi en el que, per aflluència estacional, la mitjana ponderada anual de població és superior al nombre de residents i en el que el nombre d'allotjaments turístics i segones residències és superior al nombre d'habitacles de residència primària, o que és un lloc amb gran aflluència de visitants per motius turístics.

3.2. Per a determinar els municipis turístics exceptuats del règim general, és necessària la proposta motivada de l'òrgan competent de l'ajuntament directament afectat, que ha d'especificar si l'exclusió es demana

per a la totalitat del municipi o només per una part del mateix, i indicar el període de l'any al que se circumscriu la sol·licitud, la franja horària d'obertura diària sol·licitada i el període de vigència de l'exclusió, que no pot ser superior a vuit anys, i a la que s'ha d'adjuntar els següents informes:

a) Informe de la cambra de comerç de l'àmbit territorial afectat.

b) Informe de les entitats patronals més representatives del sector del comerç, així com de les associacions o agrupacions de comerciants detallistes més representatives del sector comercial del municipi.

c) Informe de les agrupacions més representatives de persones consumidores i usuàries, en l'àmbit territorial afectat.

d) Informe de les organitzacions sindicals més representatives en l'àmbit territorial afectat.

e) Informe del consell comarcal.

3.3. La Direcció General de Comerç és l'òrgan competent per aprovar o denegar la proposta a la que es refereix l'apartat 2 i, si s'escau, modificar-la en els termes oportuns, previ informe de la Direcció General de Turisme.

3.4. La proposta a que es refereix l'apartat 2 es considera aprovada si no s'ha dictat resolució expressa en el termini de tres mesos, a comptar des de la seva presentació, juntament amb tota la documentació preceptiva.

3.5. Les excepcions poden ser prorrogades successivament, mitjançant declaració responsable, sempre i quan continuïn vigents els requisits que van determinar la qualificació com a turístic a efectes d'horaris comercials i així es declari. La durada de cadascuna de les pròrrogues no pot ser superior a la del període de vigència inicial.

3.6. En el supòsit que es denegues una pròrroga de la condició de municipi turístic, si l'ajuntament afectat acredita que la pèrdua de l'esmentada condició comporta una pèrdua significativa de llocs de treball en el municipi o d'ingressos tributaris de la corporació municipal, aquesta condició es pot prorrogar fins un termini màxim de dos anys.

ARTICLE 4. PUBLICITAT DE L'HORARI COMERCIAL

Els establiments comercials han d'exposar l'horari adoptat de manera que la informació sigui visible al públic fins i tot amb l'establiment tancat.

ARTICLE 5. TIPIFICACIÓ DE LES INFRACCIONS

Les infraccions al règim d'horaris comercials que tipifica aquesta Llei són les següents:

a) L'obertura de l'establiment comercial en horari no autoritzat.

b) L'incompliment del temps màxim d'obertura de l'establiment comercial.

c) L'obertura de l'establiment comercial en diumenge o dia festiu no inclòs en el calendari anual.

d) La manca d'exposició de l'horari d'obertura de l'establiment comercial de manera visible al públic, fins i tot amb l'establiment tancat.

ARTICLE 6. CLASSIFICACIÓ DE LES INFRACCIONS

Les infraccions tipificades per aquesta Llei es classifiquen en lleus, greus o molt greus en funció dels criteris establerts pels articles 7, 8 i 9.

ARTICLE 7. INFRACCIONS LLEUS

Són infraccions lleus les tipificades per l'article 5, sempre que no es puguin qualificar de greus o molt greus segons el que estableixen els articles 8 i 9.

ARTICLE 8. INFRACCIONS GREUS

Són infraccions greus:

a) La reincidència en la comissió d'infraccions tipificades per les lletres *a*, *b* i *c* de l'article 5, qualificades de lleus, en un mateix període de dos anys.

b) Les infraccions tipificades a l'article 5 si l'empresa infractora, dins l'àrea d'influència de l'establiment, supera la quota del deu per cent en un sector determinat de l'activitat comercial.

c) Les infraccions tipificades a l'article 5 si l'empresa infractora fa publicitat, per qualsevol mitjà de difusió, de l'obertura no autoritzada.

ARTICLE 9. INFRACCIONS MOLT GREUS

Són infraccions molt greus:

a) La reincidència en la comissió d'infraccions qualificades com a greus dins un mateix període de dos anys, sempre que no sigui com a conseqüència de reincidència en la comissió d'infraccions lleus.

b) Les infraccions tipificades a l'article 5 si l'empresa infractora, dins l'àrea d'influència de l'establiment, supera la quota del vint per cent en un sector determinat de l'activitat comercial.

ARTICLE 10. SANCIONS

10. 1. Les infraccions tipificades per aquesta Llei, amb la instrucció prèvia de l'expedient administratiu corresponent, són sancionades mitjançant l'aplicació de les multes següents:

a) Les infraccions lleus, amb una multa de fins a 20.000 euros.

b) Les infraccions greus, amb una multa d'entre 20.001 euros i 300.000 euros.

c) Les infraccions molt greus, amb una multa d'entre 300.001 euros i 600.000 euros.

10.2. Per a graduar l'import de la sanció, cal tenir en compte:

a) La superfície de venda de l'establiment.

b) La pertinença a una gran empresa o grup empresarial.

c) El volum de vendes.

d) La quantia del benefici il·lícit obtingut com a conseqüència de l'actuació infractora.

e) El grau d'intencionalitat de la infracció.

f) El termini de temps durant el qual s'hagi estat cometent la infracció.

g) La reincidència.

10.3. Si l'empresa o el grup d'empreses a què pertany l'establiment supera el vint per cent de la quota de mercat en el conjunt de Catalunya, s'ha d'aplicar la sanció corresponent en el grau màxim.

ARTICLE 11. REINCIDÈNCIA

Als efectes del que s'estableix en relació a les infraccions regulades en aquest títol, es considera que hi ha reincidència si, en cometre una infracció, el responsable ha estat sancionat anteriorment mitjançant una resolució administrativa ferma. No es consideren els antecedents infractors cancel·lats.

ARTICLE 12. CANCEL·LACIÓ D'ANTECEDENTS

12.1. Es consideren cancel·lats els antecedents infractors quan han transcorregut:

a) Dos anys, en les infraccions lleus.

b) Tres anys, en les infraccions greus.

c) Cinc anys, en les infraccions molt greus.

12.2. Els terminis establerts en l'apartat anterior comencen a comptar l'endemà del dia en què hagi esdevingut ferma la resolució sancionadora.

ARTICLE 13. INSPECCIÓ, PROCEDIMENT I ÒRGANS SANCIONADORS

13.1. Els ajuntaments han d'exercir les facultats d'inspecció i instrucció del procediment que preveu aquesta Llei, amb caràcter general. Pel que fa a la potestat sancionadora dels ajuntaments correspon a l'òrgan competent imposar sancions fins al límit de 20.000 euros.

13.2. Correspon al departament competent en matèria de comerç la imposició de sancions per la comissió d'infraccions lleus i greus.

13.3. Correspon al Govern de la Generalitat la imposició de sancions per la comissió d'infraccions molt greus.

ARTICLE 14. MULTES COERCITIVES

Els ajuntaments i el departament competent en matèria de comerç poden imposar multes coercitives fins a un límit de 6.000 euros.

TÍTOL SEGON. MESURES EN MATÈRIA D'ACTIVITATS DE PROMOCIÓ**ARTICLE 15. ESTABLIMENTS ESPECIALITZATS EN LA VENDA D'EXCEDENTS O OUTLETS**

15.1. La venda especialitzada d'excedents de producció o de temporada, d'estocs propis o aliens, només es pot dur a terme en establiments de caràcter permanent, dedicats exclusivament a aquesta activitat, o en les parades dels mercats de marxants.

15.2. Els establiments dedicats de manera exclusiva a la venda d'excedents de producció o temporada poden oferir tota mena de restes, ja provinquin d'altres empreses detallistes, d'empreses majoristes o directament de fabricants de la Unió Europea, a més dels procedents de la pròpia empresa, sempre que puguin acreditar que han format part de l'estoc d'un venedor de la Unió Europea, durant un termini mínim de sis mesos o que procedeixin directament d'un fabricant de la Unió Europea.

15.3. Només els establiments de caràcter permanent, dedicats exclusivament a la venda d'excedents de producció o de temporada, o les parades dels mercats de marxants poden utilitzar la denominació *outlet* o alternativament o complementària amb aquesta qualsevulla altra que serveixi per identificar aquesta activitat. En tot cas la utilització de la denominació *outlet* o qualsevulla altra que serveixi per identificar aquesta activitat queda reservada als establiments dedicats exclusivament a la venda d'excedents de producció o temporada i a o les parades dels mercats de marxants i no pot ser utilitzada per cap altre establiment que no reuneixi la totalitat dels requisits materials i formals establerts per aquests tipus d'establiments o parades.

15.4. Els preus dels productes oferts en aquests establiments han de ser inferiors al preu de referència i poden ser reduïts successivament des del moment en què es posin a la venda però en cap cas ni en cap moment poden ser novament incrementats.

Els establiments dedicats de manera exclusiva a la venda d'excedents de producció o temporada no poden fer venda en rebaixes.

15.5. No es poden vendre en aquests establiments productes fabricats expressament per ser distribuïts en aquests tipus d'establiments.

ARTICLE 16. VENDA EN REBAIXES

16.1. Es consideren vendes en rebaixes les promocions que tenen per objecte donar sortida als estocs propis

de l'empresa mitjançant una reducció dels preus aplicats anteriorment sobre els mateixos productes.

16.2. Quan l'activitat de venda promocional reuneixi les característiques pròpies de les rebaixes, descrites en el punt anterior, haurà de realitzar-se sempre sota la denominació «rebaixes» expressada, almenys, en català. En cap cas l'anunci de «rebaixes» es podrà compatibilitzar amb qualsevol altre anunci que generi confusió al públic sobre la modalitat de venda efectivament practicada.

16.3. No es poden destinar a la venda en rebaixes aquells productes que no hagin estat posats a la venda amb anterioritat, a preu ordinari, en el mateix establiment, durant un mes, com a mínim, just abans de la data d'inici d'aquesta modalitat de venda.

16.4. No es poden vendre en rebaixes productes defectuosos, deteriorats, desaparellats, els que presentin qualsevol mancança en relació al mateix producte original posat a la venda o els que es considerin manifestament obsolets.

Correspon al comerciant considerar que un producte ha esdevingut manifestament obsolet. No obstant això, és requisit indispensable que aquest producte hagi format part del seu estoc durant un mínim de sis mesos i reuneixi qualsevulla altra circumstància que faci evident aquesta situació.

Malgrat això, els productes que no siguin considerats manifestament obsolets però que hagin format part de l'estoc de l'empresa venedora durant un mínim de sis mesos, immediatament anteriors a l'inici de la venda en rebaixes podran ser ofertats en aquesta modalitat de venda sense que quedin afectats per la prohibició de la venda a pèrdua.

16.5. No es poden destinar a la venda en rebaixes els productes que hagin estat objecte de qualsevol activitat de promoció en el mateix establiment dins el termini d'un mes immediatament anterior a la data d'inici del període legal de rebaixes.

16.6. Tampoc es poden destinar a la venda en rebaixes les unitats d'un producte adquirides amb aquesta finalitat. Als efectes d'aquesta prohibició, en tot cas s'ha d'entendre que les unitats d'un producte han estat adquirides per ser posades a la venda directament durant les rebaixes quan no formin part de l'estoc, situat en qualsevol Estat membre de la Unió Europea, del comerciant, amb una antelació mínima d'un mes anterior a l'inici del període legal de rebaixes.

16.7. Quan el comerciant opti per realitzar venda en rebaixes no la podrà desenvolupar simultàniament amb cap altra mena d'activitat de promoció de vendes.

Aquesta prohibició no afecta les promocions sobre els productes de consum quotidià que s'extingeixen en un sol ús, ni tampoc els establiments que realitzin liquidacions per adquisició d'un negoci, *inter vivos* o *mor-*

tis causa, respecte dels productes adquirits amb posterioritat pels hereus o nous responsables del negoci.

16.8. La venda en rebaixes es pot dur a terme, a criteri de cada comerciant i durant el termini que aquest consideri adient, dins dels següents períodes estacionals:

a) Període estacional d'hivern: des del dia 7 de gener fins al dia 6 de març, ambdós inclosos.

b) Període estacional d'estiu: des del dia 1 de juliol fins al dia 31 d'agost, ambdós inclosos.

TÍTOL TERCER. MODIFICACIÓ DEL DECRET LEGISLATIU 1/1993, DE 9 DE MARÇ, SOBRE COMERÇ INTERIOR, PEL QUAL S'APROVA LA REFOSA EN UN TEXT ÚNIC DELS PRECEPTES DE LA LLEI 1/1983, DE 18 DE FEBRER, I LA LLEI 23/1991, DE 29 DE NOVEMBRE

ARTICLE 17

Es modifica l'article 45 del Decret legislatiu 1/1993, de 9 de març, sobre comerç interior, pel qual s'aprova la refosa en un text únic dels preceptes de la Llei 1/1983, de 18 de febrer, i la Llei 23/1991, de 29 de novembre, que queda redactat de la manera següent:

«Article 45

»Constitueixen infraccions al que estableix aquesta Llei les següents:

»a) En relació amb l'exercici de l'activitat comercial:

»1. L'exercici simultani de les activitats de venda a l'engròs i al detall, amb l'incompliment del que estableix l'article 2.4.

»2. L'incompliment de les condicions o dels requisits administratius que estableix l'article 3.

»3. La realització de l'activitat comercial i la prestació de serveis sense les condicions legalment establertes per exercir-les, tant si es duen a terme amb ocupació d'espais de titularitat pública com d'espais de titularitat privada. També són responsables de la infracció les persones que hi participen, que contribueixen a cometre-la o que en faciliten la comissió, i també les persones que adquireixen els béns o els serveis oferts.

»b) En matèria de preus. Qualsevol incompliment de la regulació de preus que estableixen els articles 7 i 8.

»c) Quant a la venda no sedentària.

»1. La venda practicada fora dels perímetres i/o indrets autoritzats o bé amb la transgressió dels dies i els horaris establerts per la normativa.

»2. La venda practicada per qualsevol persona no autoritzada o per comerciants que incompleixin els requisits que estableixen aquesta Llei, els reglaments o les ordenances reguladores.

»3. La venda practicada en llocs que no reuneixen les condicions que estableixen aquest text, els reglaments o les ordenances reguladores.

»4. La venda practicada sense exhibir la corresponent autorització de manera visible i permanent en la parada de venda.

»5. L'incompliment dels requisits per a l'exercici de la venda en vehicles-tendes.

»d) Quant a la venda domiciliària.

»1. La venda practicada per empreses o comerciants que no reuneixen els requisits administratius exigits.

»2. La venda practicada mitjançant ofertes enganysoses.

»3. La manca d'exhibició a la persona consumidora de la documentació acreditativa de l'empresa i de la gamma de productes que ofereix.

»e) Quant a la venda a distància.

»1. L'incompliment de les condicions i els requisits per al seu exercici.

»2. La tramesa de productes o serveis no sol·licitats prèviament pel receptor i la tramesa d'ofertes no sol·licitades, si aquestes comporten despeses per al receptor.

»f) Quant a la venda automàtica, l'incompliment de les condicions i els requisits que estableix la normativa vigent per exercir-la.

»g) Quant a la venda en cadena o en piràmide, l'intent d'utilitzar la mediació del consumidor o la practicada amb aquesta tàctica.

»h) Pel que fa a la venda en rebaixes, les practicades amb l'incompliment dels requisits establerts per la normativa vigent.

»i) Pel que fa a la venda en liquidació, les practicades amb l'incompliment dels requisits establerts a la normativa vigent.

»j) Pel que fa a la venda de saldos, les practicades amb l'incompliment dels requisits establerts a la normativa vigent.

»k) Pel que fa a les venda d'excedents o *outlets* en establiments especialitzats, l'incompliment de les condicions establertes per la normativa vigent per a l'exercici d'aquesta venda.

»l) Pel que fa a les ofertes de premis o regals, les practicades en qualsevol tipus de vendes amb l'incompliment dels requisits establerts a la normativa vigent.»

DISPOSICIONS ADDICIONALS

PRIMERA. CARÀCTER SUPLETORI DE LA LLEI 1/1990

La Llei 1/1990, del 8 de gener, sobre disciplina del mercat i de defensa dels consumidors i dels usuaris, és

